

నందూరి ఎంకి

తెలుగు సాహిత్యం

శ్రీమతి సి. హెచ్. నాగేశ్వరి

ఆంధ్ర బాలాజీపన్యాసకురాలు బి.బి. హెచ్. డాగ్రీ కళాశాల వేటపాలెం.

“ఎంకి” .. ఈ పేరు తుచుకోగానే ముద్దబంతి పువ్వే కనూముందు కదూతుంది. నిండైన రేకుతో, కన్నూపండుగచేసే రంగుతో అందం, ఆకర్షణ, అమాయకత్వం, స్వచ్ఛుత, పవిత్రత కలిసిన ముగ్ధమనోహర సౌందర్యానికి ప్రతీక.

అలాంటి అందం, ఆకర్షణ, అమాయకత్వం, నిర్మాత్వం వీటితో పాటు కొంత గడుసుదనం, మరికొంత చిలిపితనం, ప్రేమ, విరహం, నమ్మకం - వీటన్నింటి కుబోత ఎంకి. ఆంధ్రులు - అందునా జానపదులు కూలకు నందూరి వారిచ్చిన కవితారూపం ఎంకి.

ఒక అద్భుత సౌందర్యాన్ని చూడగానే బాహూబొమ్మ, రవివర్మ చిత్రం, అజంతాశిల్పం గుర్తుకు వచ్చినట్లే జనపదాల్లోని ముగ్ధమనోహర సౌందర్యాన్ని చూడగానే నందూరి వారి ఎంకి గుర్తుకువస్తుంది. నందూరి వారు తమ జానపద ఊహాసందరికి తమ కవితా శక్తితో సజీవత్వాన్ని, శాశ్వతత్వాన్ని ప్రసాదించారు.

“ఎంకి” - ఈ రెండక్షరాలు స్మరణతో పరితలు పులకలు తుపులై, ఆ తులులు స్వచ్ఛమైన ప్రకృతి సౌందర్యంతో నిండున పల్లెలు, పల్లెలోని పంట కార్వాలు, పొలాలు, తోటలు, మంచెలు, డొంకలు - ఒకటేమిటి వరుస పెట్టి అన్నిటి వెంట పరుగులు తీస్తాయి. ఎంకి - నాయుడు బాహు ప్రణయంతో పండుపోతాయి. వారి విరహంతో వేగిపోతాయి - మొత్తంగా నందూరివారి బాలావనుతో మమేకమవుతాయి. ఇదీ, వారి జానపద కవితాలేఖినికున్న శక్తి.

ఎంకి కేహుం జానపద కవితానాయికేకాదు, నాయుడుబావకు ప్రణయదేవత మాత్రమేకాదు - సీత, సావిత్రి, దమయంతి మొదలైన పురాణ పతివ్రతుకు దీటైన ఇల్లాలు, సొదిల్లు, ప్రబంధానాయికులతో సరితూగగూ సౌందర్యమూర్తి శృంగార రసాదిదేవత.

“కార్యేషుమంత్రి, కరణేషుదాసీ

బాోజ్యేషుమాతా, శయనేషురంబాలా

రూపేచుక్తి క్షమయాదారిత్రీ

షట్ర్యయుక్తా సహదార్యపత్నీ” -- అన్న ఆర్యోక్తికి అనూ సినూ నిదర్శనం

అష్ట విదాశృంగార నాయికును తనలో యిముడ్చుకున్న అపర రతీదేవి.

“మనిసేసాయి । మనిసిమాటేసాయి ।

మనిసోసనేసాయి । మనిసేసాయి

అందాయి నాఎంకి వుందంటే సాయి ।

నిబ్బరముగా రేత్రినిదరపోయ్యేను” - అని

నాయుడుబావ పరోక్షంలో గూడ తనతూపూతోనే గడాపేటంతగా అతనిని తన ఆదోనంలోనే

పుంచుకోగల్గిన స్వాదోనపతిక ఎంకి.

“మెళ్ళోపూసూ పేరు

తల్లోపూపూ సేరు

కల్లెత్తెసాయి

కనకాబొసేకాయి”

“నారాజు కగుశయ్య

రేరాజు చేరెనని

శయ్యసదరును యెంకి!

చంద్రుగనికనులార్చు!” - ఇలా తన నాయెడుబావకోసం తాను సింగారించుకొని, శయ్యను

సవరించి పడకటింట వేచియున్న వాసక సజ్జిక ఎంకి.

“ ఈ రేయి నన్నొల్ల నేరవా ! రాజా !

ఎన్నెలూ సొగసంత యేటి పొలేనటర !

యొుతురంతామేసి

యేరు నెమరేసింది

కూవరపు నాబతుకు

కూత నిదరయ్యిది” అని తన ప్రియుని రాకకై తహతహలాడాన విరహోత్కంఠిత ఎంకి.

“రాయిరేయినొ పూలెజాలి నొలికెడురా!

వేయిపేనీకంటె చూసూబాబుడురా!

నాయలికిడాకి నేనె

రేయికొండునడూ

శిఖర శిఖరమ్మనీ

ముఖమెచూపునురా!” - అని సంకేతస్థామునకు వచ్చి తన నాయుడు బావ కనుపించకపోవుటచే వియోగవ్యధానొందిన విహులు ఎంకి.

“ అనాటి నావోడు సెందురూడా !

అలిగిరాలేదోయీ సెందురూడా !

‘ యెంకి ! మనమిద్దరమె

యెవ్వరొద్దన్నాడు,

“యీ సేయియాతోట

లింకనీ వన్నాడు ” - అని నాయుడు బావతో కుహించి, అతడు తనను విడచి వెళ్లక పశ్చాత్తాపము నొందిన కుహంతరిత ఎంకి.

“దూరాన నారాజు కేరాయిడెనో !

ఈ రోజునారాతలేరాయి ఎంలో !

సీమ సిటుకనగానే

సెదిరిపోతది మనసు

కాకమ్మ సేతైన కబురంపడారాజు” - అని దూరాన వున్న నాయుడు బావ కోసం వియోగవ్యధాతో కృశించిన ప్రోషిత బాధుక ఎంకి.

“జామురేతిరి యేళ జడుపు గీడుపూమాని

సెట్టు పుట్టాదాటి సేనులో నేనుంటె

మొల్లంగా వస్తాది నాయెంకి !

స్లంగా వస్తాది నా యెంకి ! - ఇలా తన నాయుడు బావకోసం జామురేతిరి వేళ చేసుకు వెళ్ళిన అబిసారిక ఎంకి

స్వాదీను పతికయైన యెంకి యేనాడు ఖండాతగా మారహుసిన అవసరం రాలేదు. ఎంకి ప్రేమ చెరలో అంతగా బందీ అయ్యాడు నాయుడు బావ.

అష్టవిదా శృంగార నాయికును ఎంకిలో అతి మనోహరంగా ఆవిష్కరించారు నండూరి సుబ్బారావుగారు. ఎంకి యొక్క ముగ్ధ మనోహర రూప లావణ్యాను రెండే రెండు వాక్యాల్లో సంపూర్ణంగా చెప్పి “అతి అతితునియా కాహళ సందించిన విదాము” - అని పొయ్యిరికి సోమన కవిత్వమునకు చెప్పిన నిర్వచనాన్ని సొర్ధకం చేశారు.

“ఆరిపేయవే దీపమూ !

యోగులో నీ మీద - సొపలేనేమనసు !

ఆరిపేయవే దీపమూ” !

ఏ ఉపమానాతోనూ ఉత్ప్రేక్షాతోనూ పనిలేకనే సహజ సుందరంగా ఎంకి ఎన్నెంటి అందాన్ని సున్నితంగా దాల్చినిగా స్ఫూరింపజేశారు.

“ఉత్తమాయిల్లాలి నోయి !

నన్నునురు పెడతే దోసమోయి !” - అని ఎంకి చేతే ఆమె సౌశీల్యాన్ని గూర్చి చెప్పించారు.

“మనిసేసొయి ! మనిసి మాటేసొయి !

మనిసివోసనేసొయి ! మనిసే సొయి

ఏతాము కెదురుంగ యెంకుంటేసొయి

వొంటరిగ సిటికేసి కుంట కలిపేను” - అని నాయుడు బావ ఎంకి తోడుంటే చాటువ కష్టమైనా తనకు ఇష్టమే - అని ఆమె పట్ల తనకున్న గాఢానురాగం ప్రకటించాడు.

“నీతోటె ఉంటాను నాయుడు బావా !

నీ మాటెయింటాను నాయుడు బావా!” - అంటూ నాయుడు బావకు అనుకూలవత్తియైన

యిల్లాలైందియెంకి. ఎంకిలోని చిలిపి తనాన్ని సుబ్బారావుగారు. -

“ అద్దమేంటాది అందాయి తెంప

ముద్దుమాటా కెంకిదే ముందు నడక !

కంటెదరనాకాడ కనిపొపలోని నీడ

సూసుకొంటానొసట సుక్కెట్టుకుంటాది” - అనే కవితలో నాయుడు బావ నోటిగుండా చెప్పించారు.

ఈ విధంగా నండూరివారు తన జానపద ఊహాసుందరి, తన కవితకు ఆదారము, తన బావనకు ఆంబన అయిన ఎంకిని - ఏ పురాణ పతివ్రతకు, ఏ ప్రబంధా నాయికుకు తీసిపోనివిధంగా, అంతకన్నా మిన్నగా చిత్రించి, ఆ పాత్ర తెలుగు బాష ఉన్నంత వరకు చిరస్మరణీయంగా, చిరస్థాయిగా పరితలు వృద్ధయాలో సొచివుండే విధంగా తనకు తానే సొటిగా చిత్రించారు.